

GORICA

(Zjutranje izdanje).

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Važne volitve.

Dne 29. t. m. se vrše volitve v predstojništvo in v razsodišče delavske zavarovalnice proti nezgodam za Trst, Gorisko, Istro, Kranjsko in Dalmacijo.

Te volitve so silno važne. Zavarovalnici so po velikanski večini Slovenci in Hrvatje, v upravnem odboru pa sede naši najhujši narodni nasprotniki — irredentovski Italijani. Krivice, ki se pri tem gode našim ljudem, so upravne, bovpiljoče, med tem ko Italijani poljubno razpolagajo z velikanskim premoženjem zavarovalnice.

Čas je, skrajni čas je, da se zganemo Slovenci in pometemo enkrat iz zavarovalnice gnjile razmere. Zato naj vsak volilni upravičenec, ki je dobil glasovnico, isto **takoj** odpošlje „Trgovskemu in obrtnemu društvu“ v Gorico, ali pa našem uredništvu. Odbor „Trgovskega in obrtnega društva“ je namreč sprejel agitacijo sporazumno z vsemi goriškimi Slovenci brez razlike političnega mišljenja.

Pozivljamo vse slovenske obrtnike, ki so upravičeni voliti, naj se vsak v svojem kraju loti dela **nemudoma** ter stori vse, da bomo kolikor možno veliko glasovnic spravili skupaj. Gre se za važen stanovski in slovenski interes!

Glasovnice se bodo od tu odposlale političnemu društvu „Edinost“ v Trstu, ki je prevzelo vodstvo volilne agitacije.

Glasovnice naj bodo **lastnoročno podpisane, prostor za kandidate pa neizpolnjen**.

Torej nemudoma na delo!

Moralni propad na Francoskem.

Nemorálnost, ki vlada na Francoskem, je vedno hujša. Vsled tega propada francoski narod ki je bil eden najžilavnejših in najbolj nadarjenih narodov, ko je še spoštoval nauke katoliške cerkve. Res je,

LISTEK.

Senca.

A. M. bar. Gamerra.

Ledeni veter žvižga čez gladko valovje Donave, čez line kraljevega gradu, čez ribiški čoln, ležeč na nasprotnem bregu. Tam se zabavajo kraljevi gosti, tu sedi preprosta družina okoli prasketajočega ognja. On poje veselo pesmico po končanem delu, ona pripravlja skromno večerjo, cvetoči deček pa se igra pri očetovih nogah.

Na enkrat se začudi družina. — Čemu neki?

Nekdo trka na okno. Tih, prijeten glas. To je akord, ki je ušel iz mramornate sobe kraljevega gradu.

Akord se je pomešal z brizgajočim vetrom in se razblinil v nerazumnem valovanju.

Ubegli glas potrka na okence in prosi vstopa. Želi si v hišico, kjer je vse gorkota in glasha: očetov smehljaj, materin poljub in otrokova igra.

Deček zapazi glas. V srčece se mu zasmili; steče k oknu, ali tam vidi samo veliko palačo z dolgo vrsto razsvitljenih oken, mimo katerih švigajo sence plešoćih parov.

da je na Francoskem še mnogo dobrih, poštenih ljudi in to saj deloma še zavira hitrejši propad tega ljudstva.

Gotovo nemoralnost cvete tudi drugod; a nikjer se ne kaže na tako ciničen način, ko na Francoskem, posebno pa v Parizu. V izložbah, gledališčih, časopisju, na cesti, povsod se šopiri in bije v lice vsakemu, ki ima še količkaj čuta za dostojnost. Pariški list „Matin“, ki si je pridobil v blatenju vere dvomljivo slavo, se je oglasil proti brezsrčnosti, ki je, kakor pravi, sramota za Francijo in nevarnost za Evropo. Te članke piše v „Matinu“ neki pisatelj Gohir. Ta mož gotovo ni kak mežnar, ampak pravi francoski tip, ki ima rad včasih tudi nekoliko bolj kosmate šale. On je Parižan, ki pozna svoj Pariz. Navajamo zato nekaj odlomkov iz njegovega članka. Čelga članka, ki ima naslov „Sramota Pariza“, ni mogoče objaviti iz spoštovanja do čitateljev. On pravi:

„Cenzura je pri nas zatrla. Morda jo bodo zopet vpeljali. A nikdar ni ničesar koristila. Saj poznamo slučaj s cenzorjem, ki si je svoje dohodke zvišal na ta način, da je sam pisal umazane kuplete za pevke po raznih tingl-tanglih. Govori se o nenravnosti za časa cesarjev, a kam smo pa prišli od tedaj? Primerjajmo 2 igri, ki obravnavate isti predmet, „Strastni čuti“ in pa „Imate kaj dachu podvrženega?“, igri dveh pisateljev naše dobe; stopimo dalje doli v razne godbene dvorane, tingl-tangle itd., se nam vse naravnost studi. In v izložbah ter kolodvorskih knjižnicah ne dobiš sicer nobenega dostojnega časopisa, zato pa polno umazanih spisov in brošur z najvabljejšimi, a tudi najgršimi slikami. Vse to pa vidijo otroci, učenci in slastjé požirajo. In kdo sedi zvečer v godbenih dvoranah, kjer ni slišati dvoumnosti, pač je videti najpodlejšo umazanost in najsurovejše geste? Občinstvo ne obstoji le iz raznih propadlih dijakov, ampak tu notri sede meščani, trgovci in poštene delavci s svojimi družinami.

Dostojnih knjig ne zahteva nihče več, pač pa vlečejo še pornografski „romani“. Pisatelj Flaubert se je moral za-

„Oče, kaj smuka vedno tam mimo šip?“ —

„To so sence, drago dete.“

„Kaj je senca, oče?“

„Senca je nič, je kos teme.“

„Kdo dela senco, oče?“

„Ljudje, otrok moj!“

„Glej oče, kaj plava tam na površju vode?“

Mož pogleda, steče takoj na krov in privleče truplo mlade deklice iz valov. —

Kruti pečat smrti se še jedva pozna na njenih potezah. Na Margaretinem mostu je nesrečnica gotovo še živila. —

„Oče, je to tudi senca?“

„Da, otrok moj dragi: senca, nič, kos teme.“

„Oče, so tudi to storili ljudje?“

Di.

Naš Tonček.

Črtica. Spisal V.

„Tonček, priden bodi, da boš kdaj gospod!“ je rekla mati in si brisala solzne oči. Tonček ni dal odgovora; otožno je pogledal svojo mater in nemo

govarjati pred sodiščem radi svojega romana „Gospa Rovary“, medtem ko bodo Zolo dvignili v „Panteon“. Od tod izvira dejstvo, da francosko slovstvo v tujini vživa tako žalosten sloves. In vendar bi moralo demokratično ljudstvo nekoliko bolj paziti na svoj dober glas, ko monarhistično; kajti poslednje zvrne lahko vso krivdo na vladni sistem. Toda mi nismo demokratična država. V demokratični državi bi vlada morala predvsem gledati na dostojnost. Toda v tej divji demagogiji je treba pred vsem ubiti živce ljudstva, da se da lažje vladati. Ljudstvo, ki rujeve umazane kuplete, ne bo delalo več barikad in mladina, katere živce je ubil greh, nima več moči za velike čine.

Ne moremo več zahtevati od ljudi, naj ostanejo nramni, da si tako zaslužijo nebesa, a zahtevamo pa lahko od njih, da ostanejo čisti in ne izgube spoštovanja do sebe samih.

Zadnji stavek: „Ne moremo več zahtevati od ljudi, naj ostanejo čisti, da si zaslužijo nebesa...“, ta stavek kaže kakšnega mišljenja je pisec. Vera, ki jo zahteva nramnost, je na Francoskem v nevarnosti in v preganjanju. Deželo vladajo ljudje, ki zmagovalno dvigajo v zrak zastavo „svobodomiselstva“.

Na francoskem narodu vidimo, kam merijo tudi naši „svobodomislci“, na tem narodu vidimo, kako globoko pade narod, ki se je udal temu vplivu. Tega naj se zaveda vsak pošten Slovenec in naj se nam pridruži v boju zoper take sovražnike našega naroda.

Goriškim Lahom v album.

Puljski list „L'Avveniere“ priobčuje iz Gorice jako zanimivo pismo, ki ga prinašamo v dobesečnem prevodu. Glasi se:

„Dokaz tega, kar sem rekel v zadnjem svojem pismu, smo doživeli te dni, od dveh duhovnikov Gregorčičev: od enega živega, drugega mrtvega. Živi duhovnik Gregorčič, namestnik deželnega glavarja in voditelj klerikalne slovenske stranke, je v političnem govoru, ki ga je imel v Dornbergu, zatrjeval, da tudi državnozbornski mandat, ki ga imajo Lahi v Gorici, ne ostane za vedno njihov,

prikimal. Žalosten je bil Tonček, ker je zapuščal očetovski dom, in težko mu je bilo pri srcu, ko je videl svojo mater v joku. Sicer je že davno vedel, da bo moral na jesen v mesto, in se je celo veselil, da pojde tja, kjer pečejo vsak dan bel kruh in kjer mu oče kupi novo obleko in črn klobuk. Veselil se je in nestrpno čakal dneva, ko bo videl prvič mesto, kjer so same lepe, velike hiše v dolgi vrsti druga pri drugi. Zdaj pa, ko je prišel čas, da se odpelje, ko je oče vpregoval konja, ko mu je bila mati spravila perilo in en par čevljev v mal kovčeg in mu potisnila skrivaj — da ni oče videl — svetlo srebrno krono v roko, ko je videl svojo mater objokano, zdaj mu je postajalo teže in teže pri srcu. Ubogi Tonček, tako mlad, komaj deset let star, pa že mora z doma med tuje ljudi!

„Priden bodi, Tonček in Boga ne!“, je dostavila mati. Tonček je d. materi roko in st. napravil z bičem križ, se u. na v. z. prijel vajeti in konj je potegnil.

„Pozdravi strica, Tonček! Z Bogom!“ je zaklicala mati za vozom in šla s solznimi očmi v hišo.

„Z Bogom!“ sta odzdravila oče in

kajti — rekel je — Gorica je naravno središče slovenskega dela dežele; središče Furlanije je Gradiška. V preteklem času so se Slovenci v Gorici raznarodovali, a temu je zdaj konec. Zavednost in vztrajnost Slovencev zmeraj rasteta, to opažajo tudi Lahi in se boje. „Ne smemo odnehati od dela“, je rekel Gregorčič, dokler Gorica ne postane čisto slovenska!“ Vraga, kakšna smelost!

Zavoljo tega govora so se zježili lasje vsem branjevcem s čistim italijanstvom, čeprav so do včeraj trdili, da ni Slovencev v mestu. In da še pomnoži ta strah, se je pridružil še pogreb drugega Gregorčiča. Pogreb, ki ga nazivajo gospe... italijanske pri „Corrieru“ monstre-demonstracijo, ostentativno in pretirano, bolj groteskno nego imponantno.

Zares, treba priznati, da če je ta pogreb bil demonstracija, bila je res monstre, ki je imponirala vsled resnobe in reda vdeležencev, ki jih je bilo 6—7 tisoč in ki so se eno uro in četrt pomikali v sprevodu.

Madame pri „Corrieru“ se šalijo, a naj pomislijo, da najhujši pregrešek je, podcenjevati nasprotnikove sile; in odtod prihaja naša nesreča.

Da bi postavili nasproti tem dogodkom protitež, se je hotela, po inicijativi „furlanske mladéži“ („infanzie friulane“) ki stoji pod vodstvom „Corrierovih“ pristašev, uprizoriti minulo nedeljo laška demonstracija na čast Karolu Fevettiju, bivšemu tajniku goriške občine. Demonstracija pa se je sprevrgla v pravo revščino; kajti vkljub temu, da je bil zraven občinski svet, meščanska godba, mestne šole in vsa liberalna društva, je bil spreved, ki je odšel okoli 230 na pokopališče. eno uro potem, med koračnicami, govori in godbo, že nazaj v mesto. Takrat bi Slovenci lahko obrnili na Lahe besede „Corrierove“ od malo dni poprej: Lahi so uprizorili demonstracijo, ostentativno in pretirano, kakor vse, kar napravijo, ko mislijo doseči imponantno.

Da se je kronalo nesrečno početje, sta se poskusili dve demonstraciji pod okni uredništva „Gazzettino popolare“, ki se je osmelil braniti duhovnika Gregorčiča zoper nesramne napade „Corrierove“, ki je pozneje tudi to moral popraviti. Uboga zapuščena mladež! Če nima družih svetil, nego onih „Corrierovih“ pristašev, naj le gre spat v temo.

sin; voz je zdrčal z dvorišča in ropotal po široki, prašni cesti proti mestu.

Mati je šla v kuhinjo, sela na ognjišče in premišljevala. Ubogi Tonček, koliko se bo moral truditi in učiti! Samo Bog daj, da bi ne bil njegov trud brez uspeha. Če bo kdaj gospod, bo vendar dobro za njega in mogoče, da postane naš Tonček še velik gospod, ker ima veselje do knjig in mu je Bog dal dobro, bistro glavico.

„Oče, bova kmalu v mestu?“

„Ne še, Tonček, za dve uri“, je odgovoril oče in mahnil z bičem po konju. —

„Oče je res, da je v mestu vsepolno tatov?“

„Kdo ti je to pravil?“

„Teta Marijana je včeraj rekla naši mami.“

„Vidiš, Tonček, povsod po svetu žive med dobrimi, poštenimi ljudmi tudi malovredneži“, je opazil oče; „sicer pa tebi ni treba bati tatov, ker nimaš ničesar, da bi ti ukradli!“

(Dalje pride.)

D o p i s i.

Iz Št. Petra. — Viktor Šavli je toraj sam pripoznal v „Soči“ svojo surovost in liberalnooliko, da je namreč po vasi kričal in zvižgal za Dr. Gregorčičem in drugimi gospodi o priliki shoda. Pravi pa, da ni bil on in njegovi trije tovariši, ampak ogromna večina špeterskih mož in mladeničev. Reveža je sram, akoravno pravi, da se ne sramuje, in zato bi bil rad, da bi imel več sebi vrednih surovežev. A Šavli laže in obrekuje. Zato ga pozivljamo naj i men uje tiste, ki so še zvižgali in rjoveli. Ako Šavli tega ne stori, ostane grd lažnik in obrekovalec cele poštene štpeterske občine. Res pa je, da je ogromna večina štpeterskih mož in mladeničev odločno obsojala surovo obnašanje Šavlijevo, „Jevanovo“ in ostalih že imenovanih kričacev. Med temi, ki so se nad takim početjem zgražali je tudi g. Mervic, kar bi Šavli moral vedeti. Ako pa ne ve, naj praša svojega tovariša „Jevana“ ki je frčal iz Mervičeve krčme radi surovega obnašanja. — Šavli govori tudi o nekem pometanju pred pragom. O tem naj kar molči. Gledé premoženja pa bodi Šavliju še enkrat povedano, da bi on nikdar ne imel sedanjega premoženja, ako ne bi bilo strica kaplana Šavlija. Žalostno nevednost pa kaže Šavli Viktor, ako ne ve da je dobil njegov blagopokojni stric-kaplan od starišev tisto premoženje, ki ga sedaj tudi Viktor uživa, in da je sam ob zelo majhni kaplanski službi skromno in vzgledno živel. Če bi blagi in obče spoštovani rajni g. kaplan Šavli še živel, bi dal Viktorčku pokusiti šibo radi njegovega liberalnega obnašanja. Za danes dovolj!

Politični pregled.

Gospodarska zbornica in volilna reforma.

V sredo je komisija gosposke zbornice končala svoja posvetovanja. O posvetovanjih samih ni znanega nič določenega. Znan je le uspeh posvetovanj. Ta je sledeč: Gosposka zbornica zahteva, naj bo v gosposki zbornici od cesarja imenovanih najmanj 150, največ 170 članov. Glede pluralne volilne pravice je komisija po dolgi debati sklenila, da imej vsak državljani, ki je dovršil 35 leto, dva glasova pri volitvah za državni zbor. V zbornici bo o tem poročal dr. Lammasch. „Konzervativna korespondenca“ poroča, da je konservativno volilno pravico glasovalo 14 članov komisije, proti pluralnosti 4 člani, glasovanju sta se odtgnila 2. Grof Thun ni glasoval, ker je bil predsednik. Listi pišejo, da bo razmerje v plenumu gosposke zbornice drugačno in da ni še gotovo, da bi gosposka zbornica sprejela pluralnost.

Konservativni krogi trde, da bo tudi plenum zbornice glasoval za pluralnost. Ako gosposka zbornica sprejme pluralnost, je cela volilna reforma v nevarnosti. Iz Budimpešte poročajo, da so oni delegati, ki so člani poslanske zbornice, ondi soglasno izjavili, da bodo trdno vstrajali na svojem stališču in ne bodo niti za las odjenjali. Med obema zbornicama mora priti do boja, ki ga poslanska zbornica sprejme. Sodiijo, da pridejo k glasovanju o volilni reformi tudi vsi člani cesarske hiše, ki so člani gosposke zbornice. Važen faktor v plemenu bodo škofje in višji dostojanstveniki, ki se doslej še niso izjavili.

Ker se čuje, da namerava cesar v gosposko zbornico imenovati toliko novih članov, ki bodo splošni in enaki volilni pravici prijazni, da bo volilna reforma imela večino, je izjavil predsednik gosposke zbornice knez Windischgrätz, da odstopi, ako se to zgodi.

Avstrijska delegacija.

V četrtek je avstrijska delegacija nadaljevala razpravo o proračunu vojnega ministerstva. Razprava je bila jako živahna. Govoril je tudi med drugim delegat dr. P i t a c c o iz Trsta. V svojem govoru se je prvi vrsti baval z odnaji med Avstrijo in Italijo z ozirom na izjave zunanjega ministra bar. Aechrenthala ki je v svojem ekspezeju zatrjeval, da so naše razmere z Italijo dobre. Govornik meni, da bi bilo preoptimistično verjeti besedam zunanjega ministerstva, ker so dogodki zadnjih časov naravnost v nasprotju z ministrovimi trditvami. Znano je namreč, da Avstrija v zadnjem času na vseh koncih in krajih oborožnje južne meje naše države proti Italiji. Na južnem Tirolskem utrjuje n. pr. Avstrija že vsak količjak strategično važen holm. Namestila je tam vse polno vojaštva raznih branž. Posebno pa se trudi, da bi kolikor mogoče izurila gorske čete po vzgledu italijanskih „alpinov“. Na

Goriškem so se ustanovile nove posadke v Kanalu, Tolminu, Gradišču in kakor se govori bodo v kratkem nameščeni vojaki tudi v Ronkih in Tržiču. V Trstu je tudi pomnožila posadka; istotako v Pulju. V Istri pa namerava vojna uprava nastaniti vojake tudi v Pazinu in Poreču. S posebno pozornostjo se bavi vojna uprava z utrjevanjem dalmatinske obali. Ne le Kotor, ampak tudi Dubrovnik in Šibenik hoče spremeniti v trdnjave. Ako bi bile razmere med Avstrijo in Italijo res tako prijateljske, kakor jih je slikal zunanji minister, čemu potem vse te priprave. Sicer je pa tudi postopanje nasproti avstrijskim Italijanom tako, da nemore nikakor zboljšati razmer, ker Italijani v kraljestvu nemorejo ravnodušno gledati zatiranja primorskih Italijanov. Dobro razmerje med obema državama je le tedaj mogoče, če bo Avstrijska vlada upoštevala upravičene zahteve avstrijskih Italijanov. Vse pa kaže, da tega avstrijska vlada ni voljna storiti, kar tje razvidno iz njenega postopanja proti zahtevi italijanskega vseučilišča v Trstu. Delegat Biankini je izjavil, da Dalmatinci ne bodo mirovali prej, predno Dalmacija ne bo priključena k troedini kraljevini. Balkanska politika je napačna, Avstrija naj prepusti Balkan Slovanom. Z Italijani so Hrvatje lahko prijatelji, le da Italijani na miru puste vzhodne obali adrijsanskega morja. Del Klofač je govoril proti trozvezi. Del Kramar je priporočal zvezo z Rusijo.

Deželni zbori.

Deželni zbori so sklicani na dan 27. oz. 28. t. m. Sklicani so vsi, razun goriškega in kranskega; gledé sklicanja istrskega in tirolskega se vrše še pogajanja. — Meseca februarja bodo dež. zbori zopet sklicani, da se tedaj posvetujejo o volilni dolžnosti.

Poraz nemške kolonijalne politike v nemškem državnem zboru.

V četrtek popoldne je imel državni zbor nemški svojo sejo. „Centrum“ je predlagal, naj vlada s prvim marcem zniža število vojaštva v jugo-zapadni Afriki na 2500 mož. Državni kancelar grof Bülow je dejal, da je ta predlog nesprejemljiv. Svoj govor je zaključil s besedami: „Ako sprejme zbornica ta predlog, nemorem pred neškim narodom in zgodovino Nemčije zagovarjati in podpirati take kapitulacije“. Pri glasovanju je bil s 178 glasov proti 168 odklonjen dodatni kredit za južno-zapadno Afriko, nakar je Bülow v cesarjevemu imenu razpustil državni zbor.

Boj proti cerkvi na Francoskem

Ker se Vatikan ni udal zahtevam francoske „svobodomiselné“ vlade, je začela ta z vso silo preganjati duhovščino in škofo. Sklenila je da duhovniki izgube penzijo, župniki naj se izženo iz župnišč, kjer naj se nastanijo poštni uradi, škofo morajo iz svojih palač, deloma naj se izženo celo v tujino, semeniščniki pa morajo v vojake. Najprvo je vlada izgnala zastopnika papeževega nuncija, monsignora Montagninija, Papežev tajnik je dejal, da ga to ni presenetilo in da je pripravljen še na hujše stvari. Dne 12. t. m. je moral zapustiti svojo palačo pariški nadškof Richard ter se preselil v stanovanje poslanca Cochina. Zapustili so svojs stanovanja že bordoski, mendeški in štribrijski škof. Ko je zapuščal svojo palačo škof v Nantu je prišlo do velikih nemirov.

Sveta stolica je neupogljiva in bo nadaljevala boj za življenske interese cerkve. Mnogo francoskih vplivnih listov oboja divjanje vlade. — Cerkva so se hoteli polastiti anarhisti, ki so naznanili vladi ondi službo božjo. A vlada jim tega ni dovolila. Katoličani bodo imeli službe božje po zasebnih hišah.

Gotovo je že sedaj, da neposredno vodi cel boj francoska framaçonska loža „Grand Orient“.

Italijanska duhovščina nabira milo-
dare za francosko duhovščino.

Za jutri, t. j. nedeljo, je pričakovati, posebno v severni Franciji velikih nemirov.

Darovi.

„Za Šolski Dom“

Predsedništvu so plačali:
 Za stavilja točno 6 kriči šesto ustanov: 5
 K; Zlatko Zarli, pisarniški oficij: v
 Tolminu 4 K. Za božičnico: V. Bežek,
 ravnatelj v Kopru 5 K; družina Križnič v
 Kanalu 10 K; Andrej Lašič, okrajni šol.
 nadzornik v Tolminu 3 K; Žnidarčič, vi-
 kar v Gradnem 5 K; Ivan Koršič, kurat
 vojne mornarice v Palju 4 K; dr. Ant.
 Gregorčič, v Gorici 20 K.

Došlo našemu upravištvu: R. Čuček prof. v Gorici drugi polletni prispevek 15 K. Za božičnico 3 K. M. Štrukelj vikar v Čez Soči 10 K.

Na mesto venca na grob Simona Gregorčiča po Trgovskem in obrtnem društvu v Gorici je došlo našemu upravniku: Gg. Mozetič J. 5 K; Kopač J. 5 K; Kregar 5 K; Drufovka Ivan 5 K; Bresčak 5 K; Zajec Alojz 5 K; Zornik Jožef 5 K; Kaučič F. 5 K; Koren A. 5 K; Pregrad 5 K; Goriško vin. društvo 5 K; Kravos 1 K; Černigoy 1 K; Živic 2 K; Cotic 2 K; Kuštrin 4 K; Kutin 1 K; Drašček 4 K; Hedžet 3 K; Šuligoy 3 K; Kožuh Vincenc 1 K; Ferant S. 2 K; Goriup Ivan 1-60 K; Fon Anton 2 K; Koritnik Ant. 3 K; Gril Jakob 2 K; Pečenko Ant. 6 K; Krušič 4 K; Kaučič Ivan 2 K; Birska Peter 2 K; Cigoy in Nemec 3 K; Drašček Al. 3 K; Kerševani in Čuk 2 K; Rovani 2 K; Černetič 3 K; Poveraj Martin 2 K; Črne Sv. Gora 1 K; Čufer Karol 3 K; Primožič F. optikar 3 K; Saunig in Dekleva 10 K; Kocijančič 1 K; Bratuš Jakob 1 K; Valeotiničič 2 K; Bizail 2 K; Gruden Peter 1 K; Mozetič Alojz 1 K; Rusjan Franc 1 K; Obidič Ant. 2 K; Tušar Albert 1 K; Makuc Ferd. pyrotehnik 5 K; Štolfa 1 K; Hvalič 2 K; Kralj 2 K; Bitežnik 2 K; Kodrič Štefan 1 K; Hvalič Vinko 1 K; Uršič Filip 1 K; Bajt 2 K; Kranc Josip 2 K; Boslan 1 K; Šorli vitez 20 K; Tvrđka Ant. Bolko 5 K; Križnič Ksnel 10 K; Medved 5 K. Skupaj 205-60 K.

V Tolminu nabralo ravno isto
društvo: Gg. Gabršček Oskar 20 K; Ca-
zafara-Ludovik 10 K; Vrtovec Andrej
10 K; Henrik pl. Zrnfeld 5 K; Rejc
Ivan 480 K; Gabršček Ivan 2 K; Josip
pl. Premerstein 2 K; Kaučič Viljem 2 K;
Kaučič Andrej st. 2 K; Kaučič Andrej
ml. 2 K; Davetak Terezina 2 K; Šorli
Ivan 2 K; Brešan Oskar 2 K; Berlot
August sod. oficial 2 K; Presl Rajmund
1 K; Presl gospa 1 K; Laharnar Peter
120 K; Padolini Lorenzo 1 K; Gatej
gospa 1 K; Klemente Josip 1 K; Brav-
nicar 1 K; Gabršček Julij 1 K. Skupaj
76 K.

Srčna hvala!

Za Gregorčičev spomenik.

France Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v p., starostna Slovencev v Gradcu 10 K; Karol Banc, sodni oficijal v Komnu 5 K; vodstvo šole v Prvačini 18 K, in sicer župnik — katehet Jožef Primožič 5 K, naduč. Josip Orel 5 K, gđ. uč. Ester Bizjakova 5 K, preds. kr. š. sv. Vinko Gregorič 3 K; Ignacij Lah, c. kr. carinski oficijal, 5 K; Anton Klančič, deželni odbornik, je izkapil iz dobitka na veselici v Podgori 10 K, ter daroval še 50 K; France Zucchiati, posestnik v Medani, 10 K; mestni župan ljubljanski Ivan Hribar 50 K; župnik Ivan Vrhovnik v Ljubljani 15 K; Fran Ksaver Maško, župnik pri Mariji na Zili ob Beljaku, 12 K; Ludovik Koželj, učitelj v Žužemberku nabral v veseli družbi 467 K; gospa Franja Bratuš starinarica, nabrala v veseli družbi pri Catiču v Ljubljani 150 K; čisti dohodek koncerta v hotelu „Mirija“ v Ljubljani 71-14 K.

Božičnica.

1.
Ljubezen tvoja, rod slovenski,
Ljubezen sveta, ljud krščanski,
Naj vžge se, vsplameni ti spet!
Pokaži jo možato, djanski;
Za tè zarod bo vedno vnet.

2.
Glej kmalu bo Zveličar rojen,
Kristjan ga gledal bo pobožen,
Med nami bo človeka Sin,
Ki bil neskončno je premožen,
Bo prišel reven z visočin.

3.
Oj rod slovenski, glej Siroto
Polóženo na slamo borno :
Odpri roke, odpri srce,
Žrtvuj za deco svojo vzorno,
Spet „Šolski Dom“ spominja te.

4.
Božičnico nabavi deci,
Obrisi solze v Praznik mili,
Srčè uteši starišev,
Ki zrejo mladež v reví, sili;
Naj gane joka te odmev.

5.
Prišel za to bo dan plačila!
Kar blagega si srčno storil,
Povrnil bo zarod in Bog;
Ker si se v blagor brata boril,
Te rešil bo Gospod nadlog.

D. G.

Domače in razne novice.

Zadnje Gregorčičevo pismo. —

„Slovenec“ piše: »Dne 14. novembra je Simo Gregorčič pisal premil. knezonadškofu goriškemu sledeče pismo: »Vsojam se izročiti Vam Jeremijeve solze. Izvolite pregledati v koliko so skaljene. Eklezijastika menda ne preložim: pretežak se mi zdi; pa tudi ko bi se ga lotil, — bi me gotovo prehitela smrt. Sè spoštljivim poklonom Vaši Presvetlosti prevdani Job - Jeremija.

Dne 12. novembra t. l. je bil rajni pesnik zadnjikrat pri knezonadškofu dr. Sedeju. Pesnik je vladiki povedal, da misli, če mu Bog da zdravje, posloveniti v verzih svetopisemske pregovore. Nadškof mu je svetoval, naj se loti raje slične svetvpisemske knjige, lepše, bogatejše in bolj podučljive, namreč Eklezijasika. Nato je premilostljivi dobil v dveh dneh ravnokar objavljeno pismo pesnikovo.

Pesnik se je na njem podpisal z imenom Job-Jeremija. To dokazuje, kako tesno spojeni so bili ti svetopisemski motivi z njegovo dušo in da je Job najlepši simbol vsega pesnikovega življenja in mišljenja že od mladega in ne — delo bolnika, kakor domnevata ljubljanski magistratni uradnik Anton Aškerc in neka Marica Bartol Nadlišek.

Aleksandrijski Slovenci in Gregorčičeva smrt. — Iz Aleksandrije smo dobili sledeče vrstice: „Vest o smrti nesmrtnega našega pesnika Simona Gregorčiča je z žalostjo napolnila Slovence v Aleksandriji. — Šel je tudi on od nas, — ostani pa njegov duh med nami!“

Duhovske vesti. — Preč. gosp. dr. Frančišek K n a v s, dosedanji kurat na Livku, je imenovan za župnika - dekana v Cerknem. Cestitamo! — Č. g. Valentin B a t i č, I. kaplan v Tolminu, gre za kurata na Livek; č. g. Albert L e b a n II. kaplan v Tolminu je imenovan za I. kaplana v Tolminu; č. g. Krištof T o m š i č, novomašnik, gre za II. kaplana v Tolmin.

Umrla je v Molvah na Hrvaškem
gospa Ana vdova Žnideršić, mati
gimn. profesorja v Slov. Gorici gosp. Fr.
Žnideršića. N. v m. p.!

Umrli je 6. t. m. v Doberdolu 24-letni mladenič Ferletič Andrej. Bo-
lezen si je nakopal na orožnih vajah,
od katerih je prišel 27. minulega meseca.
— V Sežani je umrl g. Janko Žnidar-
šič, uradnik okrajne blagajne.

„Trgovsko obrtno društvo“ je imelo v četrtek svoj prijateljski sestanek pri Katniku. Predaval je g. dr. Puc o trgovskih pomočnikih in njih razmerju do šefov. Po predavanju je bil razgovor o [volitvah v tržaško zavarov.] zoper nezgode. Govorili so gg. A. Gabršček, F. Kremžar in I. Doljak iz Solkana. Agitacijo je prevzel društveni odbor. Splošno je bila opaziti nevolja pol. društvo „Edinost“ v Trstu, ki ni začela stvari poprej, in posebno na Goriškem ni nič storilo, akoravno je obljubilo, kakor se nam iz Ljubljane poroča, da bo ono preskrbelo za agitacijo na Goriškem. Dne 23. t. m. ima društvo družinski večer pri „Jelenu“. Predava g. dr. Dereani o higijeni.

Poročka v adventu. — Malce čudno ali resnično. — G. Jos. Sorč, učitelj v morskem sv. Križu se je poročil dne 8. dec. t. l. z dražestno gospico Marico Plešovo iz Devina. — Slovesnost se je vršila tiho primerno resnemu času in kakor se spodobi odlični narodni in krščanski družini. — Društvo „Ladija“ je naredilo na čast novoporočencema lep slavlolok pred hišo nevestino z napisom v v slovenskih barvah: „Na zdar!“ — „Ladija“ je storila s tem svojo dolžnost, priznavajoč svojemu bivšemu učitelju petja lepe uspehe na polju narodne probej in pokazala svojo dolžno hvalčnost nasproti gospici Marici kot svoji dolgoletni in vsestransko požrtvovalni podpornici. Zato jim društvo „Ladija“ kliče na razstanku veseleč se njune sreče: „Na mnogaja leta! Bilo sretno!“

Premalo izobrazbe. — V Gorici živi 6000 ljudi, po večini Lahov, ki ne znajo ne brati, ne pisati. To je laška kultura!

Sneg je padel včeraj po noči v Gorici. Ležal je, kakor bela tančica. Zjutraj je izginil.

Kmetijsko društvo v St. Petru je nakupilo mnogo dobrega vina od svojih družtenikov in ga po nizki ceni toči v svojih prostorih. Predaja ga tudi na debelo. Na to torej opozarjamo vse somišljenike!

Visoka starost. — V Orehovljah pri Biljah je umrla pretekli petek 29. novembra Katarina vdova Kogoj roj. Pojavnik v visoki starosti 99 let. Ranjka je bila rojena v Sovodnjah 22. novembra 1807, poročena l. 1830 ter bila do zadnjega pri zavesti in trdnega zdravja.

Smrt goriške Slovenke v Aleksandriji. — Iz Aleksandrije nam poročajo: Umrla je 19 letna mladenka Marija Mozetič dne 4. novembra v evropski bolnici, previdena s sv. zakramenti. Doma iz Renč pri Gorici, je služila najprej v Kahiri in nekaj mesecev letos v Aleksandriji. Njen brat Karol, ki je prišel en teden poprej v Aleksandrijo, in ravno tako dve njeni sestri, ki sta že dalje časa tu, so pokazali iskreno medsebojno ljubezen o boleznih in smrti svoje sestre. Preskrbeli so ji lep pogreb dne 5. novembra popoldne. Naj počiva v miru!

Javna zahvala. Veleučnemu gosp. prof. kandidatu v Gorici dr. Karolu Capudru izreka podpisani spodobno zahvalo za poljudno znanstvena predavanja iz fizikalne geografije in takajšnjem izobraževalnem društvu ter se vrlemu gospodu priporoča še znanprej.

Za odbor izobraževalnega društva „Soča“ pri Sv. Luciji: Peter Munih podpredsednik.

Na Trnovem so po poldrugoletnem trudu in boju vendar dobili župana. Izvoljen je bil Janez Fon, kmet in cerkveni ključar. Torej konec rekurzov in vse komedije.

Občinsko volitev na Libušnjem je c. kr. namestništvo razveljavilo, ker se je preje vršila predno je preteklo osem dni po razglasu. Nova volitev bo v ponedeljek dne 17. t. m. — je že razglašena.

V Breginju so jako slovesno sprejeli novega župnega upravitelja A. Matelič. Cel dan so pritrkovali; postavili so dva slavoloka; županstvo starešinstvo ga je pozdravilo pri slavoloku; bilo srečno službovanje.

Razglednice „družbe sv. Cirila in Metoda“. — Od družbenega odbora smo dobili sledeče: „Družba sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani ponavlja opozarja svojih iz zlatne Prage doposlanih božičnih razglednic. Oddalo se jih je že sila veliko; a jih ima še več v zalozbi. Segajte, Slovenci, po njih in čestitajoč ž njimi svojim dragim podprite ob enem še nas, ki Vam želimo najveselejšega božiča in blaženega 1907 novega leta. — Radi težkoč ob dopušljanju pa jih ne oddajamo manj nego 100 komadov in ne pošiljamo nikamor in nikomur na ogled. Vodstveni odbor jim je namreč prisodil trajno umetniško vrednost.

Bejski grad, ki je na prodaj, namerava kupiti kranjski deželni odbor. Dosedanji posestnik Muhr zahteva zanj 1.200.000 kron.

Slovenski trgovski potniki snujejo svoje draštvo. Dne 16. t. m. sklicujejo v Ljubljano v ta namen sestanek, ki se vrši v „Nar. Domu“ ob 10h popoldne.

Cerkveni rop. — V Šibeniku v Dalmaciji so vlomili v noči od 10. na 11. t. m. tatje v župno cerkev ter ukradli s podobe Matere Božje vse dragocenosti, ki so jih Mariji prinesli v dar pobožni verniki, v znesku 20.000 K.

Društva.

Vabilo na Božičnico, katero priredi dekliška šola „Elizabetišče“ v Tomaju, v šolskih prostorih dne 26. in 27. decembra 1906 in 1. januarja 1907. Vspored: 1. Božična pesem: „Zveličar preljubi“, Bervar. 2. Razne deklamacije: a) „Pozdrav“, b) „Božični darovi“ (prizori v pogovorih), c) „Novoletne“. 3. Božična pesem: „Podati hočem“, Bervar. 4. „V prvi noči“, igrokaz v treh dejanjih. Prizori iz pastirskega življenja na betlehemskih pašnikih. Priredil Silvin Sardenko. 5. Vmes se poje in svira na harmonij in gosli: a) Božična pesem: „Raduj se človek“, Bervar; b) „Zvezda“, Nedved; c) „Večernica“, var. har. I. Žirovnik. 6. Živa slika: „Pastirci in sv. trije kralji pri jaslah“. 7. Po dovršenem vsprejemu sledi šaljivo predstava z raznimi dobroti. Srečke se prodajajo po 10 h. Začetek veselice ob 3. uri pop. Vstopnina 40 h. sedeži I. vrste 1 K, II. vrste 60 h. Ker je čisti preostanek namenjen za novo zgradbo „Elizabetišča“, ne stavlajo se meje dobrotvornosti, ter se sprejme hvaležno vsak dar. K obilni udeležbi vabi uljudno „Elizabetišče“.

Književnost in umetnost.

† Ferdinand Brunetiere. — V Parizu je 9. t. m. umrl Ferdinand Brunetiere, veliki francoski pisatelj. Rojen je bil t. 1849, dne 19. julija. Bil je urednik revije „Revue de Deux Mondes“ in član francoske akademije znanosti. Brunetiere je bil globoko prepričan katolik in znamenit znanstvenik. Najznamenitejše je njegovo delo „Znanost in vera“. O francoski literaturi je mnogo pisal, najlepše njegovo tozadevno delo je o „renesanci idealizma“. Zgodovina francoske književnosti, ki jo je spisal on, je ena najboljših.

Gospodarske vesti.

Draginja. — Od 1. dec. naprej so podražili kravate za 10%.

Vino bo drago. — Sedaj so došla na Dunaj poročila o letošnji trgatvi po celi morarhiji. Letos se je pridelalo mnogo manj vina kakor v preteklih letih, vsled česar je cena vinu zelo poskočila.

Slovanski svet.

Češki profesorji v Sofiji. — V zadnjem času je bival v Sofiji radi znanstvenih študij profesor slovenskega prava na praški univerzi, g. dr. Karol Kadlec. Ostal je tam tudi čez zadnje dni, da se udeleži jubileja bolgarske univerze in bolgarske knjige.

Bolgarsko naučno ministerstvo zoper nemoralne dopisnice. — Nekateri bolgarski knjigotrci in trgovci so razširjali po posredovanju učencev celo najnižjih razredov nemoralne ilustrovane dopisnice. Zavoljo tega je naučno ministerstvo sedaj izdalo okrožno pismo vsem šolskim nadzornikom in ravnateljem, da naj rabijo najstrožja sredstva zoper to nesramno trgovino in naj se celo strogo kaznujejo učenci, pri katerih bi se našle enake dopisnice.

Strah južne Rusije. — Strah prebivalstva vse južne Rusije je morilec in ropar Vazilij Kolokov, ki ga imenuje ljudstvo „Demon“. Oblasti v Odesi so izdale v zadnjem času oglas, kjer stoji, da je izvršil Kolokov 50 umorov in trikrat toliko vlomov in ropov. Že pred 18. leti so ga obsodili vsled dvojnega v Paltavi izvršenega umora na 12-letno prisilno delo v Sibiriji, a „Demon“ je srečno ušel in se priklatil nazaj v južno Rusijo ropat in morit. Njegovo ime je strah vsega tamošnjega prebivalstva, a do zdaj se še ni posrečilo napraviti konec njegovim grozodejstvom. Kolokova so že štiriindvajsetkrat vjeli, a vselej jim je srečno všel, še predno je stopil pred preiskovalnega sodnika. Pred par tedni so ga vjeli v Kursku, kjer je izvršil s svojo navadno hladnokrvnostjo zopet dvojni umor. Nato je prišla iz Olese, v katere obližju je najbolj moril in ropal, brzojavka, naj ga odpošljejo tako tja. Oblasti v Kursku so to takoj storile, a spotoma je Kolokov zopet všel. Brzojavka, na kurskega policijskega šefa od odeskkih oblasti poslana, se je izkazala kot ponarejena. Poslal jo je gotovo kak zaveznik Kolokova.

Poziv na usmiljena srea!

(Zavod sv. Nikolaja v Trstu, zavetišče za brezposelne služkinje.)

Nemoremo pobliže raziskovati vzrokov, radi katerih na tisoče slovenskih deklet zapušča svoj tihi dom in drvi v velikomestno vrvenje. Večkrat jih sili v to v resnici le revščina. V skrbi za svoj obstanek in želeč svojim starišem pomagati, se ločujejo s težkim srcem od ljubega doma in gredo v nepoznani svet s strahom in upom. Z velikim trudom so si prihranile komaj toliko, da imajo za pot do nameravanega mesta. Brez vsakih sredstev, brez izkušenosti, brez poznanja tujega jezika, nevede za velikomestne spačenosti, se plaho vedejo že v vlaku. Joj in gorje, če zapazi tako zadrego kak razuzdanec. Nevarnost je tem večja za posameznice, če potujejo same brez spremstva. Večkrat je tako potovanje samo že potovanje v pogubo. Toda tudi, če so naše mladenke srečno dospеле v mesto, kamor so bile namenjene, ni še končala na-nje nevarnost. Zloglasni brlogi so razprostrli svoje mreže na vse konce in kraje, da dobé novega svežega plena. Bistremu očesu satanskih pomagavcev in pomagavk ne izbegne nobeno neizkušeno dekle, ki izstradano in izmučeno od dolgega potovanja stopi omahovaje prvokrat na tla velikomestnih postaj navadno ob omamljajočem svitu električnih luči, z boječim pogledom in težkim srcem — nevede kam. V zadnjem času so sicer hvala

Bogu po postajah posebne varuhinje deklet, ki imajo na prsih na belorumenih trakovih pripete svetinje „Matere Božje dobrega sveta“. Toda število teh je še premajhno in zato so na novo došle mladenke še vedno v velikih nevarnostih. Zvijajčnost in predrznost pokvarjenega sveta napreduje dan za dnevom. Nevarnost za slovenske mladenke je v Trstu tem večja, ker je Trst ne le svetovno, temvč tudi obmorsko mesto, kamor se steka najpodlejši živelj vseh vetrov. Omenjene varuhinje spremljajo slovenska dekleta v „Zavod sv. Nikolaja“. Toda večkrat vedo slovenske mladenke že doma, da obstoji v Trstu ta „Zavod“ in zato gredo naravnost v to zavetišče, kakor da bi šle domov. Z materinsko ljubeznijo sprejema „Zavod“ v svoje naročje te neizkušene, da jih za časa, ko bivajo v tem varnem domovju potrpeljivo vsposablja za novo življenje po službah, opozarja jih na dolžnosti, ki jih čakajo in na čednosti, katere morajo imeti, svareč jih pred nevarnostmi, ki jim bodo znale pretiti. Res preimenitno socijalno delo opravlja „Zavod“ v korist novodošlih deklet, toda ravno tako važno je to zavetišče za one služkinje, ki izgube službo in morajo čakati, predno dobe novo. V mesto dospela dekleta prinesejo seboj, nedolžno in nepokvarjeno srce in pa še v živem spominu nauke, katere so jim zabičevale ob slovesu skrbne matere s solznim očesom.

Ko so pa dekleta delj časa v mestu, vidijo, slišijo in izkusijo mnogo pohujšljivega, tako, da raste za-nje tudi nevarnost lastnega pohujšanja. Če tedaj izgube službo in nimajo nikakega opravila in morda tudi ne sredstev, so naravnost v obupnem položaju. Za take je ravno „Zavod sv. Nikolaja“ močna obramba. Mirno prenočišče, zdrava hrana, primerno delo, družinsko življenje, lepi nauki, lažja prilagodnost za novo službo, vse to daje brezposelni služkinji novo čednostno moč in veselje. Kdor vse to čita, si gotovo misli, da zares neizogibno potreben je „Zavod sv. Nikolaja“ in vsakemu dekletu, ki pride v Trst, ali pa če v Trstu izgubi službo in si ne more precej dobiti druge, svetuje, da gre v to zavetišče. Vsak tak nasvet je res plemenit in dober, toda zavedni rodoljubi in usmiljene rodoljubkinje, še bolj potrebno je, da se ta „Zavod“ pomaga vzdrževati. Sveta dolžnost vsakega je, da po svojih močeh podpira „Zavod“, ki nima nikakih glavnih, temveč še dolgove in primankljaje. To ne izvira morda od napačnega gospodarstva, ker vsakomur je odprt dnevnik, ki kaže, da so dohodki daleč premajhni stroški pa naravnost ogromni. Koncem meseca novembra je bilo 339 K 44 st., koncem oktobra 368 K 23 st., koncem septembra pa celo 400 K 39 st. primanjkljaja, in ta primanjkljaj trpe navadno osebe, katere so za „Zavod“ itak že mnogo žrtvovali. „Zavod“ vzdržujejo le milodari. Zato se vsak še tako majhen dar hvaležno sprejme. Očkar obstoji

zavod, je v njem našlo varnega zavetja 7665 slovenskih deklet. „Zavod sv. Nikolaja“ nima namena vabiti dekleta iz dežele v mesto in jim preskrbovati služb, marveč skrbi le za dušni in telesni blagor onih deklet, ki so primorana iskati v mestu vsakdanjega kruha. Z združenimi močmi ohranimo si ta velevažni in prepotrebn „Zavod“ — in storili smo mnogo. Trst, dne 6. dec. 1906, na praznik sv. Nikolaja. Karla Ponikvar predsednica. Roža Gregorin, podpredsednica. Maša Grom, blagajničarica. Marija Žitnik, voditeljica. Frančišek Gastin, duh. voditelj.

75-letnica cigare. — Cigara praznuje letos 75 let, odkar je prišla na svet. Poprej so kadili le iz pip.

Kopniškega stolnika bo nemški cesar najbrže pomilostil.

Velika železniška nesreča se je zgodila 11. t. m. na Ogrskem v županiji Marmaroš. Blizu vasi Kerdina je železniški most. Ravno, ko je vozil preko njega vlak, v katerem je bilo polno kmetov, vračajočih se s sejma, se je zrušil most in padel z vlakom vred v prepad. Ubitih je veliko.

Papežev telesni zdravnik je postal namestu umrlega Lapponija dr. Venezia iz Benetk. Dr. Venezia se ne preseli v Rim, ampak ostane v Benetkah. V Rim gre, kadar bo pozvan.

Naročajte
in
širite
list
»Gorico«!

Igralci na citre
dobe 6 iger za citre in katalog 1907
zastoj J. Neukirchner, Görkau (Češko)

„Krojaška zadruga“,
Gorica,
Via Signori 7

Za
zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izberi
krasne novosti
modnega blaga,

kakor modre volne, flanele, foršajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, očeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne perje itd.

Blago najboljše.
Konkurenca
izključena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koja Vam pošljemo radovoljno franco na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberite, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino, te stroke.

Nadejaje se blagohotnega upoštevanja naše prošnje, bilježimo s spoštovanjem

Teod. Hribar.

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
na Kornju št. 11.

Kožuhovalne
ovratnike
zimske podoblike
pletanine
läger-perilo
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri
domači tvrdki
J. ZORNIK, GORICA,
št. 10 Gosposka št. 10
ulica

Poskusite
in priporočite
izdelke
Vydrobe tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Ne pozabite!
Kje se vkupi gotove obleke
in blago za moške obleke?
Nikjer drugje, kakor pri
M. Poveraju,
v Gorici na Travniku.
Tedaj tje pojdi in nakupi si
kar potrebuješ za Božiče za-se
ali pa za darila za Božične
praznike.
S tem se prepričaš, da je vse
resnica, kar se naznanja slavnemu
občinstvu o veliki zalogi vsakovrst-
nega blaga.
Te jako nizke cene veljajo sa-
mo za blago, ki je razpostavljeno
pred štacuno
na Travniku št. 5.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na ogln novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mekega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
va, vinskih posod, stiskalnic itd.

Električna
žepna luč
vedno uporabljiva. Mal
pritisk s prstom, razžari
svitlo električno svit-
lobo. Brez vse nevar-
nosti lahko in priročno
nosi se v žepu in upo-
rablja delj časa. Izrab-
ljena baterija, nado-
mesti se lahko z novo.
Cena komplektno K 3; s povekševalno
lučjo K 4; nadomestna baterija K 1.
Pošilja po povzetju
J. König, Elektrotehnik.
Dunaj, VII., Westbahnstrasse Nr. 36.
Prodajalci velik rabat!

Anton Ivanov Pečenko
Gorica
priporoča svojo veliko zalogo pristnih
belih in črnih vin iz lastnih in drugih
priznanih vinogradov; plzenskega piva
»prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske pi-
vovarne«, in domačega žganja I. vrste v
steklenicah, kojega pristnost se jamči.
Zaloga ledu katerega se oddaja le na
debelo po 50 kg naprej
Vino dostavlja na dom in razpošilja
po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske
države v sodih od 56 l naprej.
Cene zmerne. Postrežba poš-
tena in točna. M M M M M M

Anton Kuštrín,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25
priporoča častiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljave prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Žnidarski
& Valenčič. Žveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

„NARODNA TISKARNA“
::: v Gorici, ulica Vetturini št. 9 :::
je preskrbljena z povsem novimi
črkami, okraski in finim papirjem,
ter more prevzeti vsa v ti-
skarsko stroko spa-
dajoča dela

TISKA:

* „Gorico“ oo	oo „Pr. list“
* Vabila oooo	oooo Cenike
* Brošure ooo	ooo Račune
* Diplome oo	oo Vizitnice
* Pobotnice o	o Rač. sklepe
* Sprejemnice	Jedilne liste
* Plakate ooo	ooo Etikete
* itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvr-
šitve v moderni in okusni obliki od na-
vadnega enobarvnega do finega večbarvnega
tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji
nikake konkurence

ZAHVALA.
O priliki britke žalosti, katero nam je povzročila nenadna
zguba našega ljubljenega soproga, očeta oziroma tasta gosp.
ANTON ŠULINA,
urarja, župana občine Bovec, člana cenilne komisije, predsednika
olepševalnega in pogozdvalnega društva, uda cest. odbora itd. itd.
dajalo nam je obilo spoštovanje, ki se je izkazalo pokojniku ob času
pogreba, in sožalje, ki se nam je izražalo ob njegovej smrti, od
mnogih strani, obilo tolažbe.
Zato si štejemo v prijetno dolžnost, da izrazimo tem potom
javno zahvalo posameznikom, korporacijam in društvom, ki so na
katerikoli način častili spomin pokojnika, a nam lajšali britki vdarec
usode.
V prvi vrsti bodi izražena najtoplejša zahvala tukajšnjemu gosp.
zdravniku dr. Krajgerju na preljubnejši požrtvovalnosti ob kritičnem
času bolezn, ki je daleč presežala dolžnosti človekoljubnega zdravnika.
Nadalje izrekamo iskreno zahvalo na vdeležbi pri pogrebu gosp.
okr. glavarju, g. davčnemu nadzorniku, g. bovškemu sodniku, gg.
uradnikom davkarije, sodnije in pošte, gg. zastopnikom bovške ob-
čine in cestnega odbora, veteranskemu in gasilnemu društvu, gg.
pevcem za vbrano petje, gg. županom iz okolice, vojaštvu, orožnikom
finančni straži, vodstvu ljudske šole, za vdeležbo z učenci in slednjič
vsemu slav. občinstvu.
Nadalje izražamo udano zahvalo vsem p. n. darovalcem pre-
krasnih vencev, kakor: Občini Bovec, Cestnemu odboru, uradnikom
davkarije in sodnije, Olepševalnemu društvu in družini Trobina.
V BOVCU, dne 7. decembra 1906.
Žalujoči ostali.

Cepiči vinorejske šole št. Polo pri Tržiču
Priporočam krepke in jako korenite, v ru-
meno ribolo, domači refošk, merlot, glerio
garganijo in kraški teran cepljene, 50—150
cm dolge mladike.
Adolf Gemmrig.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.
Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Brockhaus
Conversations-Lixikon
še nov na prodaj za 60 K. — Kje.
pove naše upravnistvo.
Ugodna prilika!
Namesto 18 K,
samo
7 K.
Krasna rem. glo-
rija srebrna ura
s 3 močnimi po-
krovi lepo gravirana, natančno idoča
3letno garancijo, proti povzetju za 7 K
J. König, Uhrenfabrik
Dunaj VII., Westbahngasse 36.

Centralna posojilnica
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.
Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih
in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.
Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 1/2 %, na vknjižbo po 5 %
z 1/8 % upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera
za hranilne vloge je nespremenjena.